

[Hans Nielsen.]

ikke under de ophidsende Ordkampe her i Tinget, nej, den afgøres i et Udvalg. Ja, jeg maa jo have Overbærenhed med det ærede Medlem som nyt Medlem; han har, saa vidt mig bekendt, endnu ikke været Medlem af noget Udvalg. Men jeg tør forsikre det ærede Medlem for, at i det Udvalg, der har været nedsat her, har Debatterne til Tider været ret ophidsende. De kan ikke være lige ophidsende altid, det er der jo ingen, der kan holde ud at høre paa. Og jeg tror heller ikke, at dette Ting vil faa Vanskelighed ved at høre det ærede Medlems Ophidselse til Stadighed i Timevis. Men hvordan skal vi ellers bære os ad, maa jeg spørge det ærede Medlem, for at komme til et Resultat, hvis vi ikke skal handle, som vi gør? Vi har jo ikke Midler at bringe i Anvendelse af den Slags, som det ærede Medlem med Forkærlighed anvender. Det strider mod min Natur at tage et Kasteskift og slaa det ærede Medlem Hr. Krag ihjel i Udvalget — saa udryddede vi ham ganske vist —, og vi har ikke Midler til at sende det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Krag til Sibirien. Hvis vi havde saadanne Midler og ønskede at anvende dem, var det en saare let Sag at skaffe Enighed til Veje, saa gik det meget lettere, end det gaar her.

For øvrigt hørte jeg med større og større Forundring paa det ærede Medlems Tale, det maa jeg tilstaa. Det ærede Medlem hidsede sig selv op til, at dette Forslag var en Slags Forbrydelse mod Arbejderklassen. Nu har jeg hele Tiden arbejdet for det ud fra den Forudsætning, at det var en god Gerning at gøre netop for Arbejderklassen, og derfor har jeg saamænd slidt ihærdigt i det, for at vi kunde komme til et Resultat. Jeg tror, at denne Lov vil bevirke, at mangen god Arbejder, og ogsaa en enkelt Kommunist, vil tjene en Ugeløn her i Landet, hvorimod de uden denne Lov kunde blive sat ud paa Gaden til de arbejdsløse, dog, det skal jeg se bort fra. Men dette Lovforslag bygger jo paa det System, kan man sige, som er fuldkommengjort i Rusland, Afspærringssystemet har naaet sin Fuldkommenhed i Rusland. I Rusland kan der ikke indføres noget som helst uden med allerhøjeste Tilladelse fra Herrerne i Moskva. Hvis en sulten Mand gaar over Grænsen og henter et fire Punds Brød og et Pund Fædt og skal hjem til sine sultne Børn indenfor den russiske Grænse, vil han blive skudt ned af de Tusinder af Gendarmere og Soldater, der staar

opstillet med skarpladte Gøværer langs hele Grænsen. Det ved det ærede Medlem; det er forbudt, der eksisterer ikke nogen som helst menneskelige Betragtninger i den Henseende, det gaar efter Diktatur, efter Ordre.

Nu siger det ærede Medlem, at vi ved dette Lovforslag hæver Prisniveauet. Det præsterede det ærede Medlem nu slet intet Bevis for. Men hvordan hæver man Prisniveauet andre Steder?

Jeg ser i det industrielle Blad, som Sovjetunionen udgiver, at paa Stalin-Fabrikkerne har i 1932 en Arbejder maattet aflevere 20 pCt. af sin Løn alene til Kartofler. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen: Synes De ikke, det er Aager af den blodigste Art at tage en Femtedel af en Arbejders Løn alene for Kartofler? Hvordan skal et saadant stakkels Menneske leve, naar en Femtedel af Lønnen gaar alene til Kartofler? Og dette er ikke noget, jeg finder paa; det staar i et af Sovjetunionens egne Blade.

Saa taler det ærede Medlem om, at dette Lovforslag er skrevet af Kapitalister, at det er Kapitalisters Værk. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem vil staa her og holde en saadan Tale. Hvem er det, der er Kæledægge for Vesteuropas Kapitalister, andre end Rusland? Rusland sælger alt pr. kontant og køber alt paa Kredit, og Vesteuropas Kapitalister bliver ved at give Rusland Kredit. Den højtærede Handelsminister kan tale med om det og Finansministeren med; de ved nok, hvordan det økonomiske Mellemværende med Rusland er. Er der noget andet Land i Verden, man behandler saa kulant fra Kapitalisternes Side som netop Rusland? De kan omtrent faa saa meget, de vil, paa Kredit; det er der ikke andre Lande, der kan. Nej, ingen er saa forkælet af Kapitalismen som det ærede Medlems rette Hjemsted, Rusland.

Formanden: Da ikke flere har begæret Ordet, er Forhandlingen sluttet.

Aksel Larsen: Jo, det har jeg.

Formanden: Nu er det for sent.

Aksel Larsen: Nej, det er min Sandten for galt. Det er en udmærket Forretningsorden, der findes her i Tinget!

Formanden: Da Forhandlingen er sluttet, kan der ikke tales mere om Sagen.